

Modelowanie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Modelowanie
Kod przedmiotu	06.4-WI-ArchP-M-S16
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr inż. arch. Justyna Juchimiuk

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

- Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z problematyką kształtowania formy architektonicznej w oparciu o teorie estetyczne, abstrakcyjne idee oraz zasady kompozycji i percepcji.
- Celem w zakresie umiejętności jest nauczenie studenta opracowywania koncepcji projektowych na podstawie własnych inspiracji, idei zakończone stworzeniem modelu architektonicznego.
- Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest uwrażliwienie studenta na problemy kształtowania form architektonicznych w przestrzeni społecznej, kulturowej i przyrodniczej, jak również dostosowanie w/w form do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Wymagania wstępne

Nieformalne: ogólna wiedza dotycząca kompozycji architektonicznej w odniesieniu do skali człowieka.

Zakres tematyczny

Zakres tematyczny obejmuje tworzenie nowej wartości przestrzeni o określonych cechach użytkowych, projektowanie prostych form użytkowych, wymiarowanie i dostosowywanie form do skali człowieka, ergonomiczne aspekty formy użytkowej w przestrzeni architektonicznej. Przypisanie ich do odpowiednich kategorii estetycznych.

Metody kształcenia

METODY POSZUKUJĄCE: Ćwiczenia laboratoryjne - kształcenie interaktywne i kreatywne, praca indywidualna oraz w grupach realizowana wg szczegółowego harmonogramu zajęć. Rozwiązywanie zadań projektowych samodzielnie i w zespole, przygotowanie prezentacji oraz dyskusja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi przygotować prezentację własnych rozwiązań projektowych form użytkowych na zadanym fragmencie przestrzeni architektonicznej.	K_U04	obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Laboratorium
Ma kompetencje do realizowania projektów i modelowania różnorodnych form małej architektury.	K_K03	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - przygotowanie projektu	Laboratorium
Ma podstawą wiedzę z zakresu projektowania i modelowania form użytkowych w przestrzeni architektonicznej.	K_W02 K_W10	Przegląd projektu z uwzględnieniem progów punktowych	Laboratorium
Student wie, że powinien być aktywny, kreatywny, zdeterminowany, a także otwarty na pomysły innych osób, zdolny do pracy samodzielnej i w zespole.	K_K01	aktywność w trakcie zajęć	Laboratorium

Opis efektu	Symboly efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma kompetencje do współpracy i działania w grupie, przyjmując w niej różne role, potrafi odpowiednio określić priorytety np. zrównoważony rozwój, służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania; student jest świadomy społecznej odpowiedzialności za podejmowane decyzje skutki wynikające z swojej działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko .	• K_K01 • K_K02 • K_K03 • K_K05	• aktywność w trakcie zajęć • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Projekt: Student ma podstawową wiedzę związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu małej architektury miejskiej oraz zasad ergonomii. Wykonuje ćwiczenia projektowe dla miejskich struktur w różnych skalach np. przystanków komunikacyjnych wraz z architekturą towarzyszącą tj. siedziska, elementy oświetlania, kosze, pergole itp. Zasady ustalania oceny: Ocena osiągnięcia efektu kształcenia w kategorii: wiedza, umiejętności i kompetencje jest wynikiem zaliczenia przedmiotu na podstawie testu z progami punktowymi:

50% - 60% pozytywnych odpowiedzi – dst

61% - 70% dst+

71% - 80% db

81% - 90% db+

91% - 100% bdb. Ocena końcowa jest średnią oceną z projektu.

Literatura podstawowa

1. Arnheim, R. (2016) Dynamika formy architektonicznej, Wydawnictwo Officyna;
2. Basista A. (2006) Kompozycja dzieła architektury, Wydawnictwo UNIVERSITAS;
3. Gombrich E.H. (2009) O sztuce, Wydawnictwo Rebis;
4. Malewicz K. (2006), Świat Bezprzedmiotowy, Wydawnictwo Słowo Obraz Terytoria;
5. Strzemiński Wł. (1974) Teoria widzenia. Kraków, Wydawnictwo Literackie;
6. Rasmussen S. E. (2015) Odczuwanie architektury, Wydawnictwo Karakter;
7. Rybczyński W.,(2014) Jak działa architektura. Przybornik humanisty,Wydawnictwo Karakter;
8. Zumthor P.,(2012) Myślenie architekturą (Thinking Architecture);
9. Żórawski J. (2008) Wybór pism estetycznych, Wydawnictwo Arkady.
10. Żórawski J. (1961) O budowie formy architektonicznej, Wydawnictwo Arkady

Literatura uzupełniająca

1. Arnheim, R. (2013) Sztuka i percepcja wzrokowa. Psychologia twórczego oka, Wydawnictwo Officyna;
2. Demidow W. (1989). Patrzyć i widzieć. Warszawa: Wydawnictwo Czasopism i Książek Technicznych NOT – SIGMA;
3. Deręgowski J.B. (1990). Oko i obraz. Studium psychologiczne. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe;
4. Francuz P. (2007). Obrazy w umyśle. Studia nad percepcją i wyobraźnią. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR;
5. Frutiger, A. (2003). Człowiek i jego znaki. Warszawa: ;Wydawnictwo Optima;
6. Gage J. (2008). Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji. Kraków: UNIVERSITAS;
7. Goethe J. W. (1981). Wybór pism estetycznych.(rozdział: Nauka o barwie, ss. 289-324)). (wyb. i opr. T. Namowicz) Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe;
8. Gombrich E. H. (1981). Sztuka i złudzenie. Warszawa: PIW;
9. Gregory R.L. (1971). Oko i mózg. Psychologia widzenia. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe;
10. Hochberg E. (1970). Percepcja. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe;
11. Kandyński W. (1989). Punkt linia a płaszczyzna. Przyczynek do analizy elementów malarskich. (tłum. S. Fijałkowski). Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy;
12. Kandyński W. (1996). O duchowości w sztuce. (tłum. S. Fijałkowski), Łódź: Państwowa Galeria Sztuki w Łodzi;
13. Lindsay P.H., Norman D.A. (1984). Wprowadzenie do psychologii (Rozdziały dotyczące spostrzegania ss.29-231). Warszawa: PWN;
14. Pastuszek Wł. (2000). Barwa w grafice komputerowej. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN;
15. Popek S. (1999). Barwy i psychika. Percepcja, ekspresja, projekcja. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej;
16. Rzepińska M. (1989). Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego. Warszawa: Wydawnictwo „Arkady”. T.I i II;
17. Strzemiński Wł. (2006). Wybór pism estetycznych. (wybór i opr. G. Sztabiński). Kraków: Universitas;
18. Wyburn G.M., Pickford R.W. (1970). Zmysły i odbiór wrażeń przez człowieka. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe;
19. Zakia R. D. (2002). Perception and imaging. Boston: Focal Press;
20. Zausznica A. (1959). Nauka o barwie. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe;
21. Zeugner G. (1965). Barwa i człowiek. Warszawa: Wydawnictwo „Arkady”

Uwagi

Sala labolatoryjna wyposażona w podstawowy sprzęt audiowizualny z możliwością zaciemnienia; przystosowana do prezentacji multimedialnych oraz wykonywania modeli przestrzennych.

